

505

На основу члана 30. и члана 47. став 3. Закона о заштити ваздуха ("Службени гласник Републике Српске", број 53/02), и члана 58. Закона о министарствима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 70/02 и 33/04) министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О УСЛОВИМА ЗА РАД ПОСТРОЈЕЊА ЗА СПАЉИВАЊЕ ОТПАДА

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником уређују се услови за рад и мјере за регулисање емисија у ваздух, земљиште, површинске и подземне воде и ризик по људско здравље из постројења за спаљивање и саспаљивање отпада.

Члан 2.

Изрази употребљени у овом правилнику имају сљедећа значења:

1) "**отпад**" значи све материје или предмете које власник одлаже, намјерава одложити или се тражи њихово одлагање у складу са једном од категорија отпада наведеној у листи отпада и утврђеној у проведбеном пропису;

2) "**опасан отпад**" је сваки отпад који је утврђен међународном конвенцијом и посебним прописом, а има једну или више карактеристика које проузрокују опасност по здравље људи и животну средину по свом поријеклу, саставу или концентрацији, као и онај отпад који је наведен у листи отпада као опасни и регулисан проведбеним прописом;

3) "**мјесовити комунални отпад**" значи отпад из домаћинства, као и отпад из трговачких, индустријских и других сличних дјелатности који је по својој природи и саставу сличан кућном отпаду;

4) "**постројење за спаљивање**" значи било коју стационарну или покретну техничку инсталациону јединицу и опрему намијењену термичкој обради отпада са или без коришћења створене топлоте сагорјевањем. Ово укључује спаљивање путем оксидације отпада као и друге поступке термичке обраде као што су поступци пиролизе, гасификације или плазме у тој мјери у којој се супстанце које су резултат обраде накнадно спаљују. Ова дефиниција обухвата локацију и цјелокупно постројење за спаљивање укључујући све линије за спаљивање, пријем отпада, његово складиштење, опрему за пред-третман на лицу мјеста, системе за отпадна горива и за довод ваздуха, катао, постројење за третирање издувних гасова, постројења на лицу мјеста за обраду или складиштење талога и отпадних вода, димњак, уређаје и системе за контролу активности спаљивања, биљежење и мониторинг услова спаљивања;

5) "**постројење за саспаљивање**" значи било које стационарно или покретно постројење чија је основна намјена производња енергије или производња материјалних производа које:

- користи отпад као основно или додатно гориво или

- код кога се врши термичка обрада отпада у циљу сигурног одлагања на депонију отпада.

Уколико се саспаљивање одвија тако да основна намјена постројења није производња енергије или производња материјалних производа, већ термичка обрада отпада, ово постројење се сматра постројењем за спаљивање у складу са значењем дефинисаним у ставу 4. овога члана.

Ова дефиниција обухвата локацију и цјелокупно постројење укључујући све линије за саспаљивање, пријем отпада, његово складиштење, опрему за предтретман на лицу мјеста, системе за довод отпада, горива и ваздуха, катао, постројења за третирање издувних гасова, опрему за обраду и складиштење талога и отпадних вода, димњак и системе за контролу процеса спаљивања, биљежење и мониторинг услова спаљивања;

6) "**постојеће постројење за спаљивање или саспаљивање**" значи постројење за спаљивање или саспаљивање које ради и има дозволу у складу са постојећим законским прописима прије него што је овај правилник ступио на снагу или,

7) "**номинални капацитет**" значи збир капацитета спаљивања пећи од којих је постројење састављено како је навео конструктор и потврдио оператер; при томе се у обзир узима посебно топлотна вриједност отпада која се изражава кроз количину отпада која се спаљује по часу;

8) "**емисија**" - директно или индиректно испуштање материја, вибрација, мириса, топлоте или буке који производи један или више извора у постројењу и испушта у ваздух, воду, земљиште;

9) "**граничне вриједности емисије**" значи масену концентрацију и / или ниво неке емисије, изражену у смислу одређених параметара, која се не може прекорачити током једног или више временских периода;

10) "**диоксини и фурани**" значи све полихлориране дибензо-п-диоксине и дибензофуране наведене у Прилогу I овог правилника;

11) "**резидуум**" значи било који течни или чврсти материјал (укључујући таложни пепео и шљаку, пепео који се уноси ваздухом или гасовима и прашину из котлова, чврсте производе реакције из третирања гаса, канализацијски муљ из третирања отпадних вода, искоришћене катализаторе и искоришћени активни угаљ) који се производи поступцима спаљивања и комбинованог спаљивања, издувним гасовима или третирањем отпадних вода или осталим поступцима у постројењу за спаљивање или комбиновано спаљивање;

12) "**талог**" мокри резидуум који остаје након пречишћавања отпадних вода.

13) "**вријеме ретенције**" дужина трајања процеса сагорјевања; вријеме задржавања гасова у цијеви у циљу квантитативног одвијања реакције.

Члан 3.

Одредбе овог правилника не примјењују се на:

Постројења за спаљивање која обрађују само сљедеће врсте отпада:

- биљни отпад / биомасу из пољопривреде и шумарства;

- биљни отпад / биомасу из индустрије за обраду хране, уколико се врши поврат произведене топлоте;

- биљни отпад / биомасу у влакнима од производње папира ако се врши саспаљивање на мјесту производње и поврат произведене енергије;

- дрвни отпад / биомасу, са изнимком дрвног отпада који може садржавати халогенизована органска једињења или тешке метале као резултат обраде са премазима за дрво и који укључују дрвни отпад који потиче из отпада од грађевинарства и демолирања;

- отпадно плуто;

- радиоактивни отпад;

- лешеве животиња;

- отпад од експлоатације нафте и гаса из обалних постројења који се спаљују унутар (на) постројењу.

Експериментална постројења која се користе за истраживања, развој и тестирање како би се побољшао процес спаљивања и постројења у којима се годишње обрађује мање од 50 тона отпада.

II - ЗАХТЈЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛЕ

Члан 4.

За обављање дјелатности спаљивања и комбинованог спаљивања отпада потребно је прибавити дозволу од стране Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске.

Захтјев за издавање дозволе за постројење за спаљивање или комбиновано спаљивање укључује опис мјера које су предвиђене да обезбиједи:

1) да је постројење пројектовано, опремљено и да ће радити на такав начин да су испуњени захтјеви из овог правилника у погледу категорија отпада који ће се спаљивати;

2) да се у највећој могућој мјери врши поврат топлоте која се ослобађа у току процеса спаљивања и комбиновано спаљивања, нпр. кроз комбиновану топлоту и енергију, настанак технолошке паре или системом гријања за одређено подручје;

3) да се количина и штетност талога смањује на најмању могућу мјеру и гдје је то могуће врши се рециклажа;

4) да се одлагање талога / отпатка чије стварање не може бити спрјечено, који се не могу смањити нити рециклирати спроводи у складу са законом.

Дозвола се издаје само уколико се уз захтјев достави да су предложене технике мјерења емисија у ваздух у складу са Прилогом III овог правилника, а када је у питању вода у складу са ст. 1. и 2. Прилога III овог правилника.

Дозвола за постројење за спаљивање или саспаљивање садржи:

1) листу категорија отпада који се може обрађивати. Уколико је то могуће, листа најмање треба садржавати категорије отпада дефинисане у Европском каталогу отпада, те информације о количини отпада;

2) укупан капацитет за спаљивање или саспаљивање отпада у датом постројењу,

3) поступке узорковања и мјерења који се користе како би се испуниле обавезе које се тичу периодичног мјерења сваке загађујуће материје ваздуха и воде.

Дозвола за постројење за спаљивање или саспаљивање које користи опасан отпад поред обавеза утврђених у ставу 4. овог члана садржи и:

1) количине различитих категорија опасног отпада које се могу третирати,

2) минималне и максималне протоке масе ових опасних врста отпада, њихове најниже и максималне топлотне вриједности и максимални садржај загађујућих материја у њима нпр. полихлориранибифенили-PCB, PCP-фенилциклохексанипердин, хлор, флуор, сумпор, тешки метали.

Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију врши периодично поновно разматрање и гдје је то потребно ревидирање услова дозволе.

У случају када оператер постројења за спаљивање или саспаљивање безбедног отпада предвиђа промјену рада која би могла укључивати спаљивање и саспаљивање опасног отпада сматра се да је промјена знатна, те је потребно добити нову дозволу за дате услове.

III - ИСПОРУКА И ПРИЈЕМ ОТПАДА

Члан 5.

Оператер постројења за спаљивање или саспаљивања дужан је предузети неопходне мјере предострожности када је у питању испорука и транспорт отпада како би се у највећој могућој мјери спрјечиле или ограничиле негативне последице по животну средину, посебно када је у питању загађивање ваздуха, земљишта, површинских и подземних вода, као и загађивање мирисима и буком и директни ризици по људско здравље, у складу са захтјевима из ст. 3. и 4. овог члана.

Прије прихватања отпада у постројење за спаљивање и саспаљивање, оператер ће одредити масу за сваку категорију отпада, уколико је могуће, према Европском каталогу отпада (EWC).

Прије прихватања опасног отпада у постројењу за спаљивање или саспаљивање оператер мора имати расположиве информације о отпаду ради провјеравања усклађености са захтјевима дозволе наведеним у члану 4. став 5. овог правилника. Ове информације обухватају:

1) све информације о процесу производње које се налазе у документима наведеним у алинеји 1. става 4. овог члана;

2) физички и, уколико је могуће, хемијски састав отпада и све остале информације неопходне да би се процијенило да ли дата врста отпада одговара намјераваном процесу спаљивања;

3) опасна својства отпада, супстанце са којима се не може мијешати, мјере предострожности које треба подузети приликом руковања отпадом.

Прије прихватања опасног отпада у постројењу за спаљивање или саспаљивање, оператер треба да спроведе поступке везане за пријем, а најмање:

1) провјеру докумената који се односе на праћење и контролу отпремања опасне робе у складу са саобраћајним прописима у вези транспорта опасних материја;

2) узимање репрезентативних узорака (осим у случајевима када то није изводљиво нпр. инфективни / заразни болнички отпад) уколико је могуће прије истовара, како би се потврдила усклађеност са информацијама предвиђеним ставом 3. овог члана и како би се спровела контрола и како би надлежна министарства била у могућности да одреде природу отпада који се третира. Ови узорци се задржавају у трајању од најмање једног мјесеца након спаљивања.

Надлежно министарство може дозволити да се ст. 2, 3. и 4. овог члана не примјењују на индустријска постројења и предузећа у којима се врши спаљивање и саспаљивање само њиховог властитог отпада на мјесту гдје се отпад ствара, под условом да су испуњени захтјеви из овог правилника.

IV - УСЛОВИ РАДА ПОСТРОЈЕЊА

Члан 6.

Постројења за спаљивање треба да раде тако да се постигне ниво спаљивања гдје је ниво укупног органског угљеника - ТОС мањи од 3 % или гдје је њихов губитак при сагоријевању мањи од 5 % масе сувог материјала. Уколико је потребно, употребљавају се одговарајуће технологије за предtretирања отпада.

Постројења за спаљивање се пројектују, опремају, граде и раде тако да се након последњег убризгавања ваздуха за спаљивање, температура гаса који настаје као резултат процеса на контролисан и хомоген начин па чак и под најнеповољнијим условима подиже до температуре 850°C, по мјерењу које се спроводи у близини унутрашњег зида или на некој другој референтној тачки коморе за спаљивање у складу са одобрењем надлежног министарства. Уколико се врши спаљивање опасног отпада који садржи више од 1 % халогенизованих органских супстанци (материја) изражених као хлор, температура мора да се подигне на 1100°C, при чему вријеме ретенције мора износити најмање двије секунде.

Члан 7.

Свака линија постројења за спаљивање треба да је опремљена са најмање једним помоћним гориоником. Овај горионик мора аутоматски да се укључи када температура гасова насталих спаљивањем након последњег убризгавања ваздуха за спаљивање пада испод 850°C, односно, 1100°C. Овај горионик се користи и у току операција на покретању погона и прекиду рада како би се обезбиједило одржавање температуре 850°C или 1100°C у зависности од ситуације у току цјелокупног трајања ових операција и све док се отпад који није изгорио налази у комори за спаљивање.

У току покретања погона, или прекида рада, или када температура гаса сагоријевања падне испод 850°C, односно, 1100°C, помоћни горионик неће користити горива која могу да проузрокују веће емисије од оних које настају као резултат горења лаког дизел горива, кондензованог или природног гаса.

Члан 8.

Постројења за суспаљивање се пројектују, опремају, граде и раде на начин да се температура гаса који настаје као резултат процеса на контролисан и хомоген начин па чак и под најнеповољнијим условима подиже до температуре од 850°C. Уколико се врши саспаљивање опасног отпада који садржи више од 1 % халогенизованих органских супстанци изражених као хлор, температура мора да се подигне на 1100°C.

Постројења за спаљивање и саспаљивање морају имати аутоматске системе да би се спријечило прихрањивање отпада:

- 1) приликом пуштања у погон, док се не постигне температура од 850 °C или 1100 °C, у зависности од ситуације;
- 2) када год се не одржава температура од 850°C или 1100°C;
- 3) када год стална мјерења која су утврђена овим правилником покажу да је било која од граничних вриједности емисије прекорачена услед поремећаја и неисправности опреме за пречишћавање.

Члан 9.

Услови који се разликују од оних наведених у ставу 1. члана 6. овог правилника и када је у питању температура, из става 1. члана 7. овог правилника, те спецификовани услови у дозволи за одређене категорије отпада или за одређене термичке процесе, могу бити одобрени од стране надлежног министарства, уколико одговарају захтјевима из овог правилника. Промјена услова рада не смије проузроковати више резидуума или резидуума са већим садржајем органских полутаната, у поређењу са резидуумима обухваћеним условима утврђеним у ставу 1. члана 6. овог правилника.

Услови који се разликују од оних наведених у ставу 2. члана 6. овог правилника и када је у питању температура из става 1. члана 7. овог правилника, те спецификовани услови у дозволи за одређене категорије отпада или за одређене термичке процесе, могу бити одобрени од стране надлежног министарства, уколико одговарају захтјевима из овог правилника. Овакво одобрење је могуће уколико се задовоље барем граничне вриједности емисија за укупни органски угљеник и угљеников моноксид – СО дате у Прилогу V овог правилника.

Члан 10.

У случају саспаљивања отпада на мјесту његовог настанка у постојећим котловима у индустрији папира и целулозе, оваква одобрења су могућа уколико се задовоље барем граничне вриједности емисија за укупни органски угљеник дате у Прилогу V овог правилника.

Погони за спаљивање и саспаљивање се пројектују, опремају и раде тако да се спречавају емисије у ваздух које проузрокују значајно загађивање ваздуха у приземним слојевима; посебно да се издувни гасови испуштају на контролисан начин путем димњака и у складу са релевантним стандардима о квалитету ваздуха. Висина димњака се израчунава тако да се штити људско здравље и животна средина.

Топлота која се ствара процесом спаљивања или саспаљивања треба бити у највећој могућој мјери враћена у процес.

Члан 11.

Инфективни / заразни клинички отпад треба да буде смјештен директно у пећ без претходног мијешања са осталим категоријама отпада и без директног додиривања.

Управљање постројењем за спаљивање или саспаљивање треба да врши физичко лице које је за то оспособљено.

V - ГРАНИЧНЕ ВРИЈЕДНОСТИ ЕМИСИЈА У ВАЗДУХ

Члан 12.

Постројења за спаљивање се пројектују, опремају, граде и функционишу на начин да се у издувним гасовима не прекорачују граничне вриједности емисија одређене у Прилогу V овог правилника.

Постројења за саспаљивање се пројектују, опремају, граде и функционишу на начин да се у издувним гасовима не прекорачују граничне вриједности емисија одређене у Прилогу II овог правилника.

Уколико више од 40% топлоте из постројења за саспаљивање потиче из опасног отпада, примјењују се граничне вриједности емисија из Прилога V овог правилника.

Резултати мјерења која се спроводе ради провере поштовања граничних вриједности емисије стандардизују се у складу са условима датим у члану 11. овог правилника.

У случају саспаљивања необрађеног мјешовитог комуналног отпада граничне вриједности се одређују према Прилогу V овог правилника, а Прилог II овог правилника се не примјењује.

VI - ОТПАДНЕ ВОДЕ ОД ПРЕЧИШЋАВАЊА ИЗДУВНИХ ГАСОВА

Члан 13.

Надлежно министарство кроз еколошку дозволу утврђује услове за испуштање отпадне воде од пречишћавања издувних гасова из постројења за спаљивање или саспаљивање.

Испуштање отпадних вода које су резултат пречишћавања издувних гасова у водену средину мора се ограничити на најмању могућу мјеру или бар ускладити са граничним вриједностима емисије загађујућих материја у воду датим у Прилогу IV овог правилника.

Члан 14.

Отпадна вода која је резултат чишћења издувних гасова може бити испуштена у водену средину након посебне обраде под условом:

- 1) да су испуњени захтјеви прописани у виду граничних вриједности емисија загађујућих материја у воду и
- 2) да масене концентрације загађујућих материја у води наведених у Прилогу IV овог правилника не прелазе граничне вриједности емисија у воду утврђене овим прилогом.

Члан 15.

Граничне вриједности емисија у воду се примјењују на мјесту на којем се из постројења за спаљивање или саспаљивање испуштају отпадне воде од пречишћавања издувних гасова које садрже загађујуће материје наведене у Прилогу IV овог правилника.

Када се отпадне воде од чишћења издувних гасова третирају на лицу мјеста заједно са осталим изворима отпадних вода одговорно лице предузима мјерења наведена у члану 21. овог правилника, и то:

- 1) на току отпадне воде од процеса пречишћавања издувних гасова прије него што дође до постројења за колективну обраду отпадних вода,
- 2) на токовима отпадних вода прије него што дође до постројења за колективну обраду отпадних вода,
- 3) на мјесту коначног испуштања отпадне воде из постројења за спаљивање или саспаљивање, након обраде.

Члан 16.

Одговорно лице врши одговарајуће прорачуне биланса маса како би одредило нивое емисија у коначном испуштању отпадне воде које потиче од отпадне воде која је резултат чишћења издувних гасова и како би проверио усклађеност са граничним вриједностима емисије за отпадне воде које потичу од процеса пречишћавања издувних гасова одређених у Прилогу IV овог правилника.

Забрањено је вршити разрјеђивање отпадне воде ради усклађивања са граничним вриједностима емисије у воду из Прилога IV овог правилника.

Када се третирање отпадних вода које потичу од пречишћавања издувних гасова и које садрже загађујуће материје из Прилога IV овог правилника врши изван постројења за спаљивање и саспаљивање у постројењу које је намијењено само за третирање овакве врсте отпадних вода, граничне вриједности емисија из Прилога IV овог правилника се примјењују на мјесту гдје се отпадне воде испуштају из овог постројења за третирање. Уколико ово постројење за третирање није намијењено само третирању отпадних вода од спаљивања, одговорно лице спроводи одговарајуће прорачуне биланса маса у складу са алинејом 1), 2) и 3) става 2. члана 15. овог правилника како би одредило нивое емисија у крајњем испуштању отпадне воде која потиче од пречишћавања издувних гасова и како би проверио усклађеност са граничним вриједностима емисије за отпадне воде које потичу из процеса пречишћавања издувних гасова одређених у Прилогу IV овог правилника.

Забрањено је разрјеђивати отпадне воде ради постизања усклађености са граничним вриједностима емисије одређених у Прилогу IV овог правилника.

Члан 17.

Дозволом из члана 4. овог правилника се:

- 1) утврђују граничне вриједности емисије за загађујуће материје у води из Прилога IV овог правилника у складу са ставом 2. члана 13. овог правилника и у циљу испуњавања захтјева из алинеје 1) става 1. члана 14. овог правилника;
- 2) утврђују параметри контроле рада за отпадне воде, најмање за pH, температуру и проток.

Члан 18.

Локације на којима се налазе постројења за спаљивање и саспаљивање, укључујући и повезана подручја за складиштење отпада, пројектују се на начин да се спријечи неовлашћено и случајно испуштање било које врсте загађујућих материја у земљиште, површинске и подземне воде у складу са одредбама Закона о заштити вода Републике Српске. Поред тога, обезбјеђује се складишни капацитет за онечишћену кишницу која истиче из локације на којој се налази постројење за спаљивање или саспаљивање или за онечишћену воду која је резултат отицања или ватрогасних операција. Складишни капацитет треба да је одговарајући како би се обезбиједило да се овакве воде могу испитати и обрадити прије испуштања.

VII - ОСТАТАК (НУСПРОДУКТ)

Члан 19.

Количина и штетност остатка који настаје као резултат рада постројења за спаљивање или саспаљивање своди се на најмању могућу мјеру. У одговарајућим случајевима се врши његова рециклажа у самом постројењу или изван њега у складу са законом.

Превоз и непосредно складиштење сувог остатка у форми прашине, као што је прашина из котлова и суви остаци од обраде гасова из сагоријевања, врши се тако да се спријечи дисперзија у животну средину, нпр. у затвореним контејнерима.

Прије одређивања начина одлагања или обраде остатака из постројења за спаљивање или саспаљивање, потребно је спровести одговарајуће анализе у сврху утврђивања физичких и хемијских својстава, те загађујућег потенцијала различитих остатака од спаљивања.

Анализа из става 3. овог члана се односи на укупну растворљиву фракцију и на растворљиву фракцију тешких метала.

VIII - УПРАВЉАЊЕ И МОНИТОРИНГ

Члан 20.

За процес спаљивања и саспаљивања је потребно уградити опрему за мјерење и користити технике за праћење параметара, услова и масених концентрација које су релевантне.

Захтјеви који се односе на мјерење постављају се у еколошкој дозволи.

Одговарајући уређаји и рад аутоматизоване опреме за мониторинг емисија у ваздух и воду подлијежу контроли и годишњем тестирању. Најмање сваке три године мора се вршити калибрисање путем паралелних мјерења уз употребу референтних метода и од стране институција које су за то акредитоване од стране Института за акредитацију Босне и Херцеговине.

Надлежно министарство одређује локацију на којој се врши узорковање или мјерење.

Периодична мјерења емисија у ваздух или воду се врше у складу са т. 1. и 2. Прилога III овог правилника.

IX - ЗАХТЈЕВИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА МЈЕРЕЊА

Члан 21.

Мјерења емисија морају бити усклађена са ст. 2. до 11. и 15. овог члана, када је у питању ваздух и ст. 12. до 15. овог члана, када је у питању вода.

У складу са Прилогом III овог правилника врше се следећа мјерења загађујућих материја у ваздуху:

1) стална мјерења следећих супстанци:

Азотних оксида – NO_x , под условом да су одређене граничне вриједности емисија, CO , укупна прашина, TOC , хлороводоника - HCl , флуороводоника - HF , сумпор диоксида - SO_2 ;

2) стална мјерења следећих параметара: температура у близини унутрашњег зида или на некој другој одговарајућој тачки коморе за сагоријевање коју одреди надлежно министарство, концентрација кисеоника, притисак и садржај водене паре у издувним гасовима;

3) најмање два мјерења годишње за тешке метале, диоксине и фуране; једно мјерење најмање свака три мјесеца се спроводи у току првих 12 мјесеци рада.

Вријеме реакције као и минимална температура и садржај кисеоника у издувним гасовима подлијежу одговарајућој провјери најмање једном приликом пуштања у погон постројења за спаљивање или саспаљивање и под најнеповољнијим предвиђеним условима рада.

Стална мјерења HF могу бити изостављена уколико се користе фазе обраде за HCl које обезбјеђују да се не прекорачују граничне вриједности емисије за HCl . У овом случају HF емисије подлијежу периодичним мјерењима како је утврђено у алинеји 3. става 2. овог члана.

Стална мјерења садржаја водене паре се не морају спроводити, уколико се узорковани издувни гас суши прије него што се врши анализа емисија.

Члан 22.

Надлежно министарство може дозволом одобрити периодична умјесто сталних мјерења за HCl , HF и SO_2 у постројењу за спаљивање или саспаљивање како је утврђено алинејом 3. става 2. претходног члана, уколико одговорно лице може да докаже да емисије ових загађујућих материја ни у којим околностима нису веће од предвиђених граничних вриједности емисије.

Надлежно министарство може еколошком дозволом одобрити смањење учесталости за периодична мјерења за тешке метале са два пута годишње на један пут у двије године, а за диоксине и фуране са два пута годишње на један пут годишње, под условом да су емисије које резултирају из спаљивања или саспаљивања испод 50% граничних вриједности емисије утврђених у Прилозима II и V овог правилника и да постоје критеријуми за испуњавање захтјева. Ови се критеријуми заснивају на условима утврђеним у алинејама 1) и 4) става 1. наредног члана.

Члан 23.

Смањење учесталости мјерења може бити одобрено до 1. јануара 2005. чак и ако не постоје ови критеријуми под условом:

1) да се отпад који ће се спаљивати или саспаљивати састоји само од одређених сортираних запаљивих фракција безопасног отпада који није одговарајући за рециклажу и посједује одређена својства и који је додатно одређен на основу процјене дате у алинеји 4) овог става;

2) да постоје критеријуми квалитета за ове врсте отпада;

3) да саспаљивање и спаљивање ових врста отпада је у складу са релевантним плановима управљања отпадом;

4) да оператер може доказати надлежном министарству да су емисије у свим околностима знатно испод граничних вриједности емисија за тешке метале, диоксине и фуране одређених у Прилогу II или V овог правилника; ова процјена се заснива на информацијама о квалитету конкретног отпада и мјерењима емисија наведених загађујућих материја и

5) да све одлуке које се тичу учесталости мјерења наведених у ставу 2. члана 22. овог правилника уз додатна информација о количини и квалитету отпада, годишње достављају надлежном министарству.

Члан 24.

Резултати мјерења која се спровode ради провјере усклађености са граничним вриједностима емисија, стандардизују се под наведеним условима, а за кисеоник према формули датој у Прилогу VI овог правилника:

1) температура 273 K, притисак 101,3 kPa, 11% кисеоника, суви гас у издувним гасовима из постројења за спаљивање;

2) температура 273 К, притисак 101,3 kPa, 3% кисеоником, суви гас у издувним гасовима од спаљивања отпадних уља. Када се спаљивање или саспаљивање отпада врши у атмосфери обогаћеној кисеоником, резултати мјерења могу бити стандардизовани на садржају кисеоника које је утврдило надлежно министарство и које одражава посебне околности појединачног случаја;

3) у случају саспаљивања, резултати мјерења се стандардизују на укупном садржају кисика, како је израчунато у Прилогу II овог правилника. Уколико се емисије загађујућих материја смањују обрадом издувног гаса у постројењу за спаљивање или саспаљивање опасног отпада, стандардизација у односу на садржај кисеоника предвиђен алинејом 1) овог става, врши се само уколико садржај кисеоника који се мјери у исто вријеме када и одређена загађујућа материја прелази стандард за садржај кисеоника

Члан 25.

Граничне вриједности емисија поштују се уколико:

1) ниједна од дневних средњих вриједности не прелази ни једну од граничних вриједности емисија одређених у Прилогу V(a) или Прилогу II овог правилника; или 97 % дневних средњих вриједности у току године не прелази граничне вриједности емисије одређене у алинеји 1. Прилога V(e) овог правилника;

2) ниједна получасовна средња вриједност не прелази граничне вриједности емисије утврђене у Прилогу V(б) колона А или 97% получасовних средњих вриједности у току године не прелази ниједну граничну вриједност емисија одређених у колони Прилогу V(б) овог правилника;

3) ниједна средња вриједност у току периода узимања узорка за тешке метале, диоксине и фуране не прелази граничне вриједности емисије утврђене у Прилогу V(ц) и (д) или Прилогу II овог правилника;

4) се поштују одредбе Прилога V(e) алинеја 2, или Прилога II овог правилника.

Получасовне средње вриједности и десетоминутне средње вриједности, одређују се у току стварног времена рада (изузев периода пуштања у погон и затварања, када се отпад не спаљује) из мјерених вриједности након одузимања вриједности интервала одређеног у ставу 3. Прилога III овог правилника. Дневне средње вриједности треба одредити из тих средњих вриједности.

Средње вриједности у току периода узимања узорка и средње вриједности у случају периодичних мјерења за HF, HCl, и SO₂ се одређују у складу са захтјевима из ст. 2. и 4. члана 10. и Прилогом III овог правилника.

Члан 26.

На мјесту испуштања отпадних вода врше се следећа мјерења:

1) стална мјерења параметара из тачке 2. члана 17. овог правилника;

2) дневна мјерења на лицу мјеста узорка укупних суспендованих чврстих материја или мјерења протока пропорционалног узорка у току 24 часа;

3) најмање мјесечна мјерења испуштања репрезентативног узорка, у току периода од 24 часа за загађујуће материје на које се односи члан 14. овог правилника;

4) мјерења диоксида и фурана треба вршити најмање сваких шест мјесеци, а у току првих 12 мјесеци рада најмање једно мјерење свака три мјесеца.

Праћење количине загађујућих материја у третираним отпадним водама и учесталост мјерења врше се у складу са подзаконским актима и утврђују се еколошком дозволом.

Члан 27.

Граничне вриједности емисија за воду поштују се ако:

1) за укупне суспендоване чврсте материје (загађујућа материја број 1), 95% и 100% мјерених вриједности не прелази одговарајуће граничне вриједности емисије одређене у Прилогу IV овог правилника;

2) за тешке метале (загађујуће материје број 2. до 10) највише једно мјерење годишње прелази граничне вриједности емисије утврђене у Прилогу IV овог правилника; или, уколико дозвола за обављање дјелатности спаљивања предвиђа више од 20 узорка годишње, највише 5% ових узорка прелази граничне вриједности емисије утврђене у Прилогу IV овог правилника;

3) за диоксине и фуране (загађујућа материја број 11) два мјерења годишње не прелазе граничне вриједности емисије одређене у Прилогу IV овог правилника.

Надлежно министарство ће без одлагања бити обавијештено уколико мјерења покажу да су прекорачене граничне вриједности емисија за ваздух или воду утврђене у овом правилнику.

X - ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА И УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ

Члан 28.

За постројења за спаљивање или суспаљивање чији је номинални капацитет двије или више тона на час, годишњи извјештај о функционисању и мониторингу постројења који оператер треба да поднесе надлежном министарству ставља се на увид јавности.

Извјештај из става 1. овог члана даје приказ процеса и емисија у ваздух и воду, у поређењу са стандардима емисија утврђеним у овом правилнику.

Листу постројења за спаљивање или саспаљивање са номиналним капацитетом мањим од двије тоне на час припрема надлежно министарство и даје на увид јавности.

XI - ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ

Члан 29.

Надлежно министарство дозволом за обављање дјелатности спаљивања утврђује максимално дозвољени период било којег технички неизбежног прекида, поремећаја у раду, или квара опреме за пречишћавање или мјерење, током којег би се могло десити да концентрације одређених супстанци прекораче прописане граничне вриједности емисије.

У случају квара, одговорно лице ће смањити обим рада или прекида рад у најкраћем временском року, све док се поново не успоставе услови нормалног функционисања постројења.

Постројење за спаљивање или саспаљивање или линија за спаљивање не може ни под којим условима наставити спаљивање отпада у периоду дужем од четири часа без прекида уколико дође до прекорачења граничних вриједности емисија.

Укупно трајање рада у околностима из става 3. овог члана у току једне године мора бити мање од 60 часова. Трајање до 60 часова се примјењује на оне линије постројења које су спојене на један уређај за чишћење издувних гасова.

Укупни садржај прашине у издувним гасовима из постројења за спаљивање ни под којим условима не смије преокрачити 150 mg/m^3 , изражено у полчасовним средњим вриједностима.

Граничне вриједности емисија за СО и ТОС не смију бити прекорачене.

У погледу осталих услова примјењују се одредбе чл. 6. до 11. овог правилника.

ХИ - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 30.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 16-020-12/05
12. априла 2005. године
Бања Лука

Министар,
Мухамед Лишић, с.р.

Прилог I

Фактори еквивалентности за дибензо-п-диоксине и дибензофуране

За одређивање укупних концентрација диоксида и фурана, масене концентрације сљедећих дибензо-п-диоксида и дибензофурана множе се са сљедећим факторима еквивалентности прије сабирања:

		Фактор еквиваленције токсичности
2,3,7,8	- Тетрахлоридибензодиоксин (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- Пентахлоридибензодиоксин (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	- Хексахлоридибензодиоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Хексахлоридибензодиоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Хексахлоридибензодиоксин (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Хептахлоридибензодиоксин (HpCDD)	0,01
	- Октахлоридибензодиоксин (OCDD)	0,001
2,3,7,8	- Тетрахлоридибензофуран (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	- Пентахлоридибензофуран (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	- Пентахлоридибензофуран (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	- Хексахлоридибензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Хексахлоридибензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Хексахлоридибензофуран (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	- Хексахлоридибензофуран (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Хептахлоридибензофуран (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	- Хептахлоридибензофуран	0,01
	- Октахлоридибензофуран	0,001

Прилог II

Одређивање граничних вриједности емисија у ваздух за саспаљивање отпада

Када специфична гранична вриједност емисије С није одређена у табели овог прилога, примјењује се сљедећа формула.

Гранична вриједност за сваку релевантну загађујућу материју и угљенмоноксид у издувном гасу који је резултат суспаљивања отпада се израчунава на сљедећи начин:

$$\frac{V_{\text{отпад}} \cdot xC_{\text{отпад}} + V_{\text{proc}} \cdot xC_{\text{proc}}}{V_{\text{отпад}} + V_{\text{proc}}} = C$$

$V_{\text{отпад}}$ запремина издувног гаса који резултира из спаљивања отпада. Одређује се само из отпада са најнижом топлотном вриједношћу одређеном у дозволи и стандардизованом према условима датим у овом подзаконском акту.

Уколико топлота која се испушта приликом спаљивања опасног отпада износи мање од 10 % укупне топлоте која се ослобађа из постројења, $V_{\text{отпад}}$ мора се израчунавати из (замишљене) количине отпада који би када се спаљује био једнак 10% ослобађања топлоте гдје је укупно ослобађање топлоте фиксно;

$C_{\text{отпад}}$ граничне вриједности емисије утврђене за постројења за спаљивање у Прилогу V овог правилника за релевантне загађујуће материје и угљенмоноксид;

V_{proc} запремина издувног гаса који је резултат процеса у постројењу укључујући сагоријевање одобрених горива која се уобичајено користе у постројењу (укључујући отпад) одређена на основу садржаја кисика на којем емисије морају бити стандардизоване како је одређено у законским прописима. У недостатку прописа за овакву врсту постројења мора се користити стварни садржај кисеоника у издувном гасу без разблаживања додавањем ваздуха који није потребан у процесу. Стандардизација у осталим условима је дата у овом правилнику;

C_{грос} граничне вриједности емисије одређене у табелама овог прилога за одређене индустријске секторе, или у недостатку таквих табела и вриједности, граничне вриједности емисија за релевантне загађујуће материје и угљенмоноксид у издувном гасу постројења које су у складу са законом, прописима и административним одредбама за таква постројења код којих се користе одобрена горива (искључујући отпад). У недостатку ових мјера користе се граничне вриједности емисија одређене у дозволи за обављање дјелатности спаљивања. У недостатку таквих вриједности у дозволи користе се масене концентрације;

C укупне граничне вриједности емисије и садржај кисеоника како је утврђено у табелама овог прилога за одређене индустријске секторе или одређене загађујуће материје или у случају недостатка такве табеле, или вриједности укупне граничне вриједности емисија за CO и релевантне загађујуће материје које замјењују граничне вриједности емисија утврђене у одређеном прилогу овог правилника. Укупан садржај кисеоника којим се замјењује садржај кисеоника за стандардизацију, израчунава се на основу горе датог садржаја уз поштовање парцијалних запремина.

II 1. Посебне одредбе за цементне пећи у којима се врши саспаљивање отпада

У сљедећој табели су дате дневне средње вриједности (за стална мјерења), периоди узорковања и остали захтјеви који се односе на мјерења, како је дефинисано у члану 7. овог правилника.

Све вриједности су дате у mg/m³ (диоксини и фурани у ng/m³). Получасовне средње вриједности су потребне само у смислу израчунавања дневних средњих вриједности.

Резултати мјерења, која се спроводе ради провјере усклађености, стандардизују се на сљедећим условима: температура 273° K, притисак 101, 3 kPa, 10% кисеоника, суви гас.

II 1.1 C - укупне граничне вриједности емисије

Полутант	C
Укупна прашина	30
HCl	10
HF	1
NO _x за постојећа постројења	800
NO _x за нова постројења	500
Cd+Pb	0,05
Hg	0,05
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V	0,5
диоксини и фурани	0,1

До 1. јануара 2008. надлежно министарство може да одобри изузетке за NO_x за постојеће цементне пећи са влажним процесима, или цементне пећи које спаљују мање од три тоне отпада на час, под условом да је дозволом за обављање дјелатности спаљивања предвиђена укупна гранична вриједност емисије за NO_x, не већа од 1200 mg/m³.

До 1. јануара 2008. надлежно министарство може одобрити изузетке за праšину за цементне пећи које спаљују мање од три тоне отпада на час под условом да је дозволом за обављање дјелатности спаљивања предвиђена укупна гранична вриједност емисије, не већа од 50 mg/m³.

II 1.2 C - укупне граничне вриједности емисије за SO₂ и TOC

Полутант	C
SO ₂	50
TOC	10

II 1.3 - граничне вриједности емисија за CO

Граничне вриједности емисија за CO може да одреди надлежно министарство.

II 2. Посебне одредбе за постројења са сагоријевањем у којима се врши суспаљивање

II 2.1 - дневне средње вриједности

C_{грос} за чврста горива изражено у mg/Nm³ (O₂ садржај 6%)

Загађујућа материја	< 50MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	>300 MWth
SO ₂		850	850-200 (линеарно опадање од 100 до 300 MWth)	200
Општи случај				
Домаћа горива		или ниво десулфуризације ≥ 90%	или ниво десулфуризације ≥ 92%	или ниво десулфуризације ≥ 95%
NO _x		400	300	200
Прашина	50	50	30	30

До 1. јануара 2007. гранична вриједност емисије за NO_x се не примјењује на постројења која служе само за саспаљивање опасног отпада.

До 1. јануара 2008. надлежно министарство може да одобри изузимање за NO_x и SO_2 за постојећа постројења за саспаљивање између 100 и 300 MWth која користе технологију флуидизираниог слоја и чврста горива под условом да је дозволом предвиђена $C_{\text{прос}}$ вриједност која није већа од 350 mg/Nm³ за NO_x и не више од 850 до 400 mg/Nm³ (линеарни пад од 100 до 300 MWth) за SO_2 .

$C_{\text{прос}}$ за биомасу изражен у mg/Nm³ (садржај O_2 6%)

Биомаса значи производе који се састоје од било које цијеле или дијела биљне материје из пољопривреде или шумарства која се може користити у циљу поврата енергетског садржаја као и отпади наведени у члану 3. алинеја (а), од (и) до (в) овог правилника.

Загађујуће материје	< 50 MWth	50 –100 MWth	100-300 MWth	>300 MWth
SO_2		200	200	200
NO_x		350	300	300
прашина	50	50	30	30

До 1. јануара 2008. надлежно министарство може одобрити изузетке за NO_x за постојећа постројења за саспаљивање између 100 и 300 MWth која користе технологију флуидизираниог слоја и биомасу под условом да је дозволом предвиђена $C_{\text{прос}}$ која није већа од 350 mg/Nm³.

$C_{\text{прос}}$ за течна горива изражен у mg/Nm³ (садржај O_2 3%).

Загађујуће материје	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	>300 MWth
SO_2		850	850-200 (линеарно опадање од 100 до 300 MWth)	200
NO_x		400	300	200
Прашина	50	50	30	30

II 2.2 C - Укупне граничне вриједности емисије

C изражено у mg/Nm³ (садржај O_2 6%). Све средње вриједности у току периода узорковања од најмање 30 минута и највише 8 часова.

Загађујућа материја	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C изражено у mg/Nm³ (садржај O_2 6%). Све средње вриједности које се мјере у периода узорковања од најмање 6 часова и највише 8 часова.

Загађујућа материја	C
Диоксини и фурани	0,1

III 3. Посебне одредбе за индустријске секторе који нису обухваћени под III 1. и III 2. отпада за саспаљивање

III 3.1.C - укупне граничне вриједности емисије

C изражено у mg/Nm³. Све средње вриједности које се мјере у периоду узорковања од најмање 6 часова и највише 8 часова:

Загађујућа материја	C
Диоксини и фурани	0,1

C изражено у mg/Nm³. Све средње вриједности у периоду узорковања од најмање 30 минута и највише 8 часова:

Загађујућа материја	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Прилог III

Технике мјерења

1. Мјерења за одређивање концентрација загађујућих материја ваздуха и воде треба да буду спроведена на репрезентативан начин.

2. Узорковање и анализа свих загађујућих материја укључујући диоксине и фуране, као и методе референтног мјерења, користе се за калибрацију аутоматских система мјерења у складу са BAS, односно, CEN стандардима. Уколико ови стандарди нису доступни, примењују се ISO стандарди, или други међународни стандарди који ће обезбиједити податке једнако научног квалитета.

3. На нивоу дневне граничне вриједности емисије, вриједности од 95% интервала вјероватноће једног мјерног резултата не прелазе следеће проценте граничних вриједности емисије:

угљенмоноксид:	10%
сумпордиоксид	20%
азотдиоксид	20%
укупна прашина	30%
укупан органски угљеник	30%
хлороводоник	40%
флуороводоник	40%

Прилог IV

Граничне вриједности емисије за испуштање отпадне воде од пречишћавања издувних гасова

Загађујуће материје	Граничне вриједности емисија изражене као масене концентрације за нефилтриране узорке	
	95 %	100 %
1. Укупне суспендоване чврсте материје	30 mg/l	45 mg/l
Жива и њена једињења изражена као жива (Hg)	0,03 mg/l	
Кадмијум и његова једињења изражена као кадмијум (Cd)	0,05 mg/l	
Талијум и његова једињења изражена као талијум (Tl)	0,05 mg/l	
Арсен и његова једињења изражена као арсен (As)	0,15 mg/l	
Олово и његова једињења изражена као олово (Pb)	0,2 mg/l	
Хром и његова једињења изражена као хром (Cr)	0,5 mg/l	
Бакар и његова једињења изражена као бакар (Cu)	0,5 mg/l	
Никл и његова једињења изражена као никл (Ni)	0,5 mg/l	
Цинк и његова једињења изражена као цинк (Zn)	1,5 mg/l	
Диоксини и фурани дефинисани као збир појединачних диоксина и фурана процијењених у складу са Прилогом I	0,3 mg/l	

До 1. јануара 2008. надлежно министарство може одобрити изузетке за укупне суспендоване чврсте честице за постојећа постројења за спаљивање, под условом да је дозволом предвиђено да 80% измјерених вриједности не прелази 30 mg/l и ниједна од њих не прелази 45 mg/l.

Прилог V

Граничне вриједности емисија у ваздух

(а) Дневне средње вриједности

Укупна прашина	10 mg/m ³
Гасовите и паровите органске супстанце изражене као укупан органски угљеник	10 mg/m ³
Хлороводоник (HCl)	10 mg/m ³
Флуороводоник (HF)	1 mg/m ³
Сумпордиоксид (SO ₂)	50 mg/m ³
Азотмоноксид (NO) и азотдиоксид (NO ₂) изражени као азотдиоксид за постојећа постројења за спаљивање са номиналним капацитетом који прелази 6 тона на час или за нова постројења за спаљивање	200 mg/m ³ (*)
Азотмоноксид или азотдиоксид изражен као азотдиоксид за постојећа постројења за спаљивање са номиналним капацитетом од 6 тона на час или мање	400 mg/m ³

Надлежно министарство може одобрити изузетке за NO_x за постојећа постројења за спаљивање:

- са номиналним капацитетом 6 тона на час под условом да је дозволом за обављање дјелатности спаљивања предвиђено да дневне средње вриједности не прелазе 500 mg/m³ и то до 1. јануара 2008;

- са номиналним капацитетом од > 6 тона на час али једнако или мање од 16 тона на час под условом да дневне средње вриједности прелазе 400 mg/m³ и то до 1. јануара 2010;

- са номиналним капацитетом од >16 тона на час али <25 тона на час и које не производе испуштање воде под условом да је дозволом за обављање дјелатности спаљивања предвиђено да дневне средње вриједности не прелазе 400 mg/m³ и то до 1. јануара 2008.

(*) До 1. јануара 2008. надлежно министарство може одобрити изузетке за праšину за постојећа постројења за спаљивање под условом да је дозволом за обављање дјелатности спаљивања предвиђено да дневне средње вриједности не прелазе 20 mg/m³.

(б) Получасовне средње вриједности

	(100%) А	(97%) Б
Укупна прашина	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Гасовите и паровите органске супстанце (материје) изражене као укупан органски угљеник	20 mg/m ³	10 mg/m ³

Хлороводик (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Флуороводик (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Сумпордиоксид (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Азотмоноксид (NO) и азотдиоксид (NO ₂) изражен као азотдиоксид за постојећа постројења за спаљивање са номиналним капацитетом који прелази 6 тона на час или за нова постројења за спаљивање	400 mg/m ³	200 mg/m ³

До 1. јануара 2010. надлежно министарство може одобрити изузетке за NO_x за постојећа постројења за спаљивање са номиналним капацитетом између 6 и 16 тона на час под условом да полчасовна средња вриједност не прелази 600 mg/m³ за колону А или 400 mg/m³ за колону Б.

(ц) Све средње вриједности у току периода узорковања од најмање 30 минута и највише 8 часова

Кадмијум и његова једињења изражена као кадмијум (Cd)	Укупно 0,05 mg/m ³	Укупно 0,1 mg/m ³
Талијум и његова једињења изражена као талијум (Tl)		
Жива и њена једињења изражена као жива (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³
Антимон и његова једињења изражена као антимон (Sb)	Укупно 0,5 mg/m ³	Укупно 1 mg/m ³
Олово и његова једињења изражена као олово (Pb)		
Хром и његова једињења изражена као хром (Cr)		
Кобалт и његова једињења изражена као кобалт (Co)		
Бакар и његова једињења изражена као бакар (Cu)		
Манган и његова једињења изражена као манган (Mn)		
Никл и његова једињења изражена као никл (Ni)		
Ванадијум и његова једињења изражена као ванадијум (V)		

Ове средње вриједности обухватају и гасовите и парне облике релевантних емисија тешких метала, као и њихова једињења.

(д) Средње вриједности се мјере у току периода узорковања од најмање 6 часова и највише 8 часова. Гранична вриједност емисије се односи на укупну концентрацију диоксида и фурана која се израчунава уз коришћење концепта токсичне еквивалентности у складу са Прилогом I овог правилника.

Диоксини и фурани	0,1 ng/m ³
-------------------	-----------------------

NO_x за нова постројења

(е) У гасовима сагоријевања следеће граничне вриједности емисије концентрација угљенмоноксида (CO) не смију бити прекорачене (искључујући периоде пуштања у погон и затварања).

- 50 милиграма по m³ гаса за сагоријевање одређено као дневна средња вриједност;

- 150 милиграма по m³ гаса за сагоријевање од најмање 95% свих мјерења, одређено као 10-минутна средња вриједност, или 100 милиграма по m³ гаса за сагоријевање свих мјерења, одређено као полчасовне вриједности које се узимају у било ком 24-часова периоду.

Надлежно министарство може одобрити изузетке за постројења за спаљивање која користе технологију флуидизираниог слоја под условом да је дозволом предвиђена гранична вриједност емисије за угљенмоноксид (CO) која није већа од 100 милиграма по m³ као часовна средња вриједност.

Прилог VI

Формула израчунавања емисијске концентрације на стандардном проценту концентрације кисеоника

$$E_s = \frac{21 - O_s}{21 - O_M} x E_M$$

E_s = израчуната емисијска концентрација на стандардном проценту концентрације кисеоника

E_m = измјерена емисијска концентрација

O_s = стандардна концентрација кисеоника

O_M = измјерена концентрација кисеоника

506

На основу члана 29. и члана 47. став 3. Закона о заштити ваздуха ("Службени гласник Републике Српске", број 53/02) и члана 58. Закона о министарствима ("Службени гласник Републике Српске", број 70/02) министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију д о н о с и

П Р А В И Л Н И К

О ГРАНИЧНИМ ВРИЈЕДНОСТИМА ЕМИСИЈЕ У ВАЗДУХ ИЗ ПОСТРОЈЕЊА ЗА САГОРИЈЕВАЊЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником се уређују граничне вриједности загађујућих материја у ваздух из постројења за сагоријевање фосилних горива (чврста, течна или гасовита) и то: